

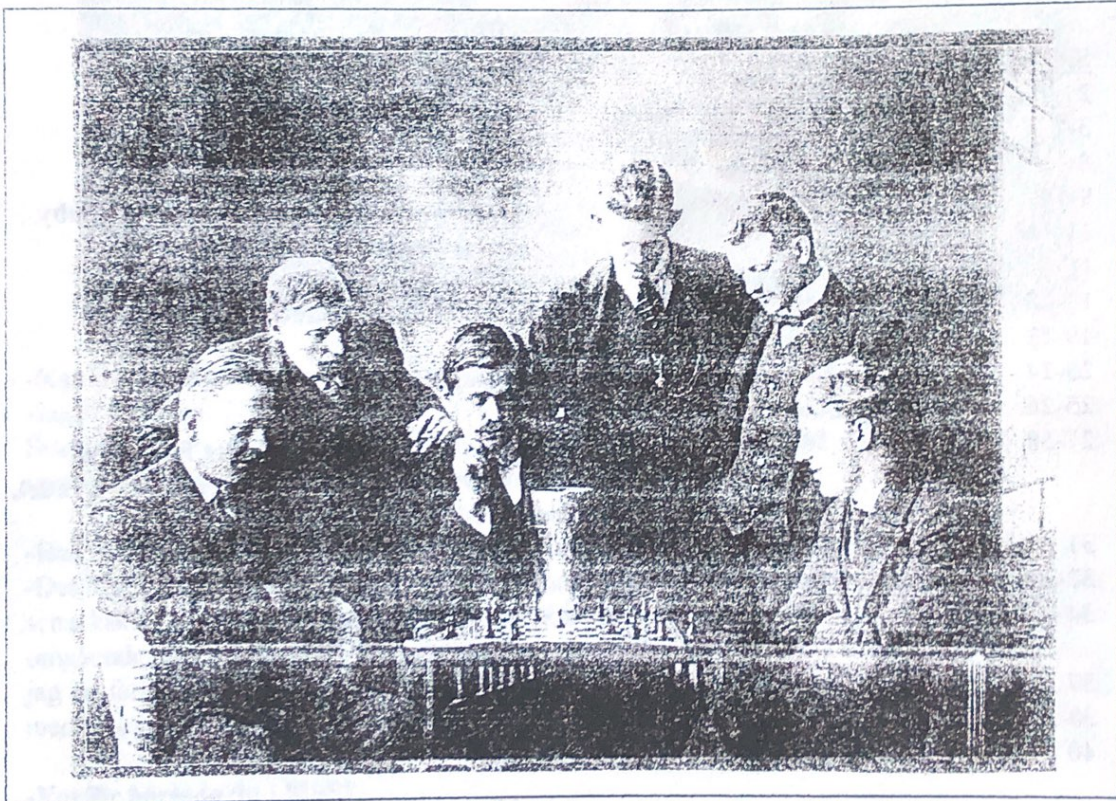
Nummer 3-1997

Majdraget

Medlemsorgan för Majornas Schacksällskap

Majornas SS 90 år *1907-1211-1997*

MSS har för alltid vunnit "Wandringspris för yngre sällskap"- 1913.
Från vänster: Georg Sjöqvist, August Nilsson, John Svensson,
Werner Carlsson, Ernst Wiman, och Oscar Nilsson.

Jubileumsnummer 2

VI GRATULERAR !!!

Carl-Olof Wiman 80 år den 21:e December

Roy Johansson 70 år den 29:e December

Rolf Sannes 60 år den 19:e Oktober

De leve:

HURRA! HURRA! HURRA! HURRA!

INNEHÅLL JUBILÉUMSNUMMER 2 AV MAJDRAGET-97

<u>Sida</u>	<u>Artikel</u>
2	Vi gratulerar, Innehåll, Framsida, Ansvarig utgivare
3-7	Intervju med Carl-Olof Wiman
8	En gång junior av H Teiffel
9-10	Parti nr 15-17, Wiman-Nordström, Krüger-Malmgren, Schneider-Runnby
11-15	Intervju med Rune Lindqvist
16	Vem är Allan
17-18	Parti nr 18-19, Fahlström-Sunehag, Fahlström-Sernmyr
19-22	Intervju med Kenneth Fahlström
23-24	Klubbmästarna 1908-1996 och Bäst i laget
25-26	Intervju med Terje Torgheim
27-30	Parti nr 20-26, F Andersson-Torgheim, F Andersson-Schultz Pedersen, B Andersson-Botvinnik, L Olsson-Forsberg, Degerman-Verendel, Lindqvist-Radke, Lindqvist-Lindén
31	Anekdoter: Taxichauffören, Rockklubben
32-33	Rapport från SM 1997 av H Thorén
34-36	Parti nr 27-30, Olof Kinnmark-Stoltz, Ove Kinnmark-Maalouf, Arelind-Svensson, Robertson-H Carlsson
37	Maratontabell Bäst i laget
38-39	Ranking och Adresslista
40	Baksidan: Matt?, Adressruta till MSS

Framsidan:

Majornas SS har tagit tredje och sista inteckningen i "Wandringspris för yngre sällskap". Det var det första pris som sattes upp mellan de olika schacksammanslutningarna i Göteborg. Priset sattes upp 1909 av föreningarna: Chalmers, Majorna, Manhem, Olskroken och Schackklubben. MSS vann 1911, 1912 och 1913. Övriga inteckn.: Schackklubben 1909, Chalmers 1910.

Ansvarig Utgivare för

Majdraget:

I redaktionen:

Kenneth Fahlström Tel: 031-14 17 71

Göran Sernmyr och Göte Teiffel

INTERVJU MED CARL-OLOF WIMAN

-Kan du berätta lite om din bakgrund?

-Jag är född den 21 december 1917 i Oscar Fredriks församling i Göteborg. Jag är gift med Svanhild och har en vuxen dotter. Inga barnbarn eller fortsättning på släkten. Jag har jobbat som kylmontör och rest mycket. Runt halva Sverige.

-Hur lärde du dig att spela schack?

-Det var pappa som lärde mig det., men den verkliga skolningen fick jag i Robertssons schackskola, i MSS regi. Pappa blev medlem i MSS samtidigt med mig men slutade ganska omgående. Det blev inget tävlingsschack för hans del. Vi spelade mest hemma. Däremot hade jag en farbror som var schackspelare, Ernst Wiman, som spelade i Manhem. Vi har till och med foto på honom här i lokalen.

-Varför började du i MSS?

-Dels var det pappas påverkan. Han satt ju och spelade med sina kompisar och det blev ju att vi pojkar också började rota bland spelen. Vi var fyra bröder och vi hade ett litet schackspel. De andra spelade inte å mycket. Sen hade man skolkompisar hemma. Man blev biten av det och så fick vi syn på den där annonsen om schackskola. Det var jag och skolkompisarna som gick dit. Efter det vann man ju över pappa utan vidare. Sen tyckte han inte det var så roligt längre (Skratt)

-Hur gammal var du när du lärde dig spela schack?

-1934 började vi i klubben men jag hade spelat lite tidigare. Jag var väl en 12-13 år. Jag fick gratis inträde för att jag vann den där lilla nybörjarturneringen, som de hade i slutet av schackskolan. Vi delades in i grupper och så vann jag en. Jag tjänade fem kronor på det och det blev gratis inträde. Jag var proffs redan på den tiden. Ha ha..

-Hur beskriver du din spelstil?

-Det får jag nog överlåta till någon annan. Det är väl lite positionellt förstås.

-Vilka spelöppningar tycker du mest om? Vi kanske inte skall avslöja det?

-Det går som i vågor det där. När jag började spelade jag alltid spanskt. Nu är det d4 som kommer i 90%. Nu har jag kämpat med siciliansk som svart i några år. Det går inte så värst bra

-Vilken är din favoritvärldsmästare?

Jag tycker inte om Kasparov och dom där divorna. Jag väljer Botvinnik. Det är den jag tagit mest intryck av. Han var en väldig analytiker och bra på att hitta småfinesser.

-Är det någon bok som du vill rekommendera?

-Det är en bok som jag läst sönder fullständigt och det är Bent Larsens "Spelöppningar i schack". Den är bara i trasor nu.

Göte Teiffel:-Då kan du allt nu då. -Om det vore så väl ändå(skratt)

-Har du några andra intressen än schack?

-Jag snickrar en hel del. Sen är det en del trädgårdsarbete på vischan. Det är min dotter som har sommarstugan nu. Den ligger i Särötrakten.

-Hur har klubbkänslan förändrats under årens lopp sen du började?

-Vad skall man svara? Nog var det många som ställde upp för klubben då. De här Holmströmmarna, Tage och Harry Karlsson, Arvidsson. Det var en god sammanhållning.

-På vad sätt ställde man upp?

-Vi hade ett jädrans flyttande mellan olika lokaler. Vi höll ju till i olika kaféer. Pjäser och spel skulle plockas upp och ner, fram och tillbaka.

-Tycker du att det var bättre förr? Ställde man upp mer förr?

-Det har jag nog en känsla för ja.

-Umgicks man mer utanför schacket också?

-En hel del gjorde det. Det var en hel gäng som höll ihop, men jag var inte engagerad i något sådant.

-Vilken är den största framgången för klubben under din tid?

-Jag vet inte. Däremot i GSF. När jag lyckades vinna klass I och bli mästare, 1969 tror jag.

-Kommer du ihåg någon lagframgång?

-Den största framgången för min del var när det blev avbrott två gånger! A-laget höll på att åka ur sin serie. Jag spelade med i B-laget då och vi måste vinna för att hjälpa A-laget. Allt hängde på det sista partiet. Mitt parti. Bl a hade jag Oskar Nilsson som hjälp vid avbrottet och han hittade någon variant som jag lyckades lura in motståndaren i, så vi vann! Jag minns inte när det var, kanske på 40-talet någon gång, vi spelade på Hertzia det vet jag. Jag minns inte vem jag spelade mot, men det hängde mycket på det partiet. Där hängde allt på MIG (skratt). Folk ringde hem, bl.a. Torsten Skredsvik "DU MÅSTE VINNA !"

-Hur var det att spela under sådana förhållanden? Var det stor press?

-Ja det var fruktansvärt! Partiet var i stort sett remi, men så hittade Oscar en liten hake. Dragen gick runt på nåt vis och den fällan gick han i.

-Du var med när Ove Kinnmark kom fram som ett schacklöfte. Hur var stämningen på klubben då?

-Det var jättetoppen. Då höll vi till på Allégatan i den f d gamla rörverkstaden. Där var det knökfullt på kvällarna.

Det skrevs mycket om Kinnmarks. Hur påverkade det klubben? Fick ni fler medlemmar?

-Jag vet inte. Ove var så ung då. Däremot blev det en förstämning när han flyttade till Manhem. Värvad eller vad han blev. Det kändes konstigt att de skulle sno en sån begåvning

-Vad det så ni upplevde det, att dem snodde honom? Värvade honom?

-Ja dom säger ju det i alla fall. Om det var så vet jag inte.

-Hans farfar Olof Kinnmark har också spelat med klubben under många år?

-Det var en mycket kontroversiell person. Tyvärr, på något vis, för klubben blev delad p.g.a honom. Det var ett bra deltagande i klubben i samma veva som Bogren kom. Då var det krafter som ville ha in Olof K och sådana som inte ville ha in honom. Det handlade om obetalda medlemsavgifter. Det var många möten om detta. Till slut blev han invald med den följd att hälften av medlemmarna tågade ut ur klubben, bl.a. Östen Johnsson. Det blev en väldig åderlätning. Erik Börjesson satt ordförande. Det var nog det hårdaste han har varit med om i klubben.

-Vad har du fått ut av schacket?

-Bland annat träffar man en massa trevliga människor i första hand. Alla SM har varit trevliga att vara med på. Då träffar man en del år från år. Men tyvärr är det många borta nu. Sen är det ett fantastiskt tidsfördriv som man alltid har att tillgå. Så fort man inte har något annat för sig i alla fall. Det betyder mycket för människan.

-Har du några råd att ge en ung spelare ?

-Jag brukar alltid ge det rådet till de unga spelarna att de skall ta det som en hobby så att dem inte missar skolor och utbildning och sådant. Att schacket kommer i andra hand där i alla fall. Jag poängterar att det är en väldigt fin hobby också, så de skall inte släppa det. Spela så mycket som möjligt och sen måste man läsa teori.

-Vilken klubblokal tycker du har varit trivsammast under alla år?

-Det var nog på Norra Allégatan. Där hade vi alltid mycket folk men det var ju lite trångt. Det låg ett kafé i bottenvåningen med ett sånt där, itet frågetecken för. Det var lite lösa människor där. Så vaktmästaren på kafét fick alltid sköta öppningen av porten när vi kom. Vi släppte inte in folk hur som helst.

-Har det varit tidpunkter man har satsat extra mycket på juniorverksamhet?

-Nej det har inte varit mycket med det. Inte förrän vi flyttade från Schackspelets hus till Kustroddaregatan. Då tog det ju lite fart med Näslund och Kenneth Fahlström, när de satte igång. Det gjordes vissa försök i schackhuset också men det föll inte väl ut. Det var konkurrensen med Manhem som ställde till problem där (De hade lokal i samma hus. Red. Anm.)

-Hur var det att spela under sådana förhållanden? Var det stor press?

-Ja det var fruktansvärt! Partiet var i stort sett remi, men så hittade Oscar en liten hake. Dragen gick runt på nåt vis och den fällan gick han i.

-Du var med när Ove Kinnmark kom fram som ett schacklöfte. Hur var stämningen på klubben då?

-Det var jättetoppen. Då höll vi till på Allégatan i den f d gamla rörverkstaden. Där var det knökfullt på kvällarna.

Det skrevs mycket om Kinnmarks. Hur påverkade det klubben? Fick ni fler medlemmar?

-Jag vet inte. Ove var så ung då. Däremot blev det en förstämning när han flyttade till Manhem. Värvad eller vad han blev. Det kändes konstigt att de skulle sno en sån begåvning

-Vad det så ni upplevde det, att dem snodde honom? Värvade honom?

-Ja dom säger ju det i alla fall. Om det var så vet jag inte.

-Hans farfar Olof Kinnmark har också spelat med klubben under många år?

-Det var en mycket kontroversiell person. Tyvärr, på något vis, för klubben blev delad p.g.a honom. Det var ett bra deltagande i klubben i samma veva som Bogren kom. Då var det krafter som ville ha in Olof K och sådana som inte ville ha in honom. Det handlade om obetalda medlemsavgifter. Det var många möten om detta. Till slut blev han invald med den följderna att hälften av medlemmarna tågade ut ur klubben, bl.a. Östen Johnsson. Det blev en väldig åderlätning. Erik Börjesson satt ordförande. Det var nog det hårdaste han har varit med om i klubben.

-Vad har du fått ut av schacket?

-Bland annat träffar man en massa trevliga människor i första hand. Alla SM har varit trevliga att vara med på. Då träffar man en del år från år. Men tyvärr är det många borta nu. Sen är det ett fantastiskt tidsfördriv som man alltid har att tillgå. Så fort man inte har något annat för sig i alla fall. Det betyder mycket för människan.

-Har du några råd att ge en ung spelare ?

-Jag brukar alltid ge det rådet till de unga spelarna att de skall ta det som en hobby så att dem inte missar skolor och utbildning och sådant. Att schacket kommer i andra hand där i alla fall. Jag poängterar att det är en väldigt fin hobby också, så de skall inte släppa det. Spela så mycket som möjligt och sen måste man läsa teori.

-Vilken klubblokal tycker du har varit trivsammast under alla år?

-Det var nog på Norra Allégatan. Där hade vi alltid mycket folk men det var ju lite trångt. Det låg ett kafé i bottenvåningen med ett sånt där, itet frågetecken för. Det var lite lösa människor där. Så vaktmästaren på kafét fick alltid sköta öppningen av porten när vi kom. Vi släppte inte in folk hur som helst.

-Har det varit tidpunkter man har satsat extra mycket på juniorverksamhet?

-Nej det har inte varit mycket med det. Inte förrän vi flyttade från Schackspelets hus till Kustroddaregatan. Då tog det ju lite fart med Näslund och Kenneth Fahlström, när de satte igång. Det gjordes vissa försök i schackhuset också men det föll inte väl ut. Det var konkurrensen med Manhem som ställde till problem där (De hade lokal i samma hus. Red. Anm.)

-Vilken tycker du har varit den starkaste schackspelaren i MSS?

-Det är Oscar Nilsson utan tvivel. Jag lärde känna honom först på äldre dagar. Han bodde i Frölunda där jag bor, så han åkte alltid mig. Då lärde man känna honom lite mer intimt. Han var otrolig till att lösa problem och allt sånt där. Fantastisk. Bl.a. såg jag ett blyxparti mellan honom och Kamraternas Erik Jonsson som gick till historien, där Oscar vann. Jag tror att han hade kunnat bli världsmästare om han hade haft ett annat jobb. Han var rörläggare på SKF. Jag fick alltid stryk. När man spelade galet mot honom blev han arg, bara för man gjorde fel(skratt).

-Hur var han som människa?

-Han var en mycket fin människa! Och när man spelade mot honom hade man alltid den känslan att man gjorde bra drag. Han gjorde det inte svårare än att man kunde hitta det. Ställde sig på samma nivå som en själv på nåt vis, men på slutet var det ju inget att göra. Han hade alltid lite humor för sig. På mötena avslutade han ju alltid med "Ett särskilt tack", som han alltid sa. Det var alltid så roligt. Det kom alltid.

-Finns det några andra MSS-spelare som du vill framhålla?

-Den jag tänker på mest är det min första ordförande Robertsson, han var en entusiastisk människa. Han var svensk mästarspelare också. Han hade också humor i blicken. "Lille pojk" sa han alltid.

-Hur påverkade andra världskriget? Spelade du mycket schack då?

-Då fanns det mycket schack och då hade förbundet lokaler med flera våningar. Spelet fick på sätt och vis ett uppsving då. Man ville väl ha något annat att tänka på. Det är år som man skulle stryka svart över höll jag på att säga, hela krigstiden.

-Spelade du schack på luckan?

-Jag till och med ritade ett bräde, så hade vi korkar till spelpjäser (skratt). Det var några som kunde spela, bl.a en kille från Varberg som var väldigt bra. Han fick jag stryk av. Sen hade vi en sergeant som alltid skulle spela med mig. Det blev lite spelande mest på skoj.

-Vad anser du om datorschack?

-Det är det minsta jag har spelat. Jag var här härom kvällen och spelade mot en. Jag stod bra och sen tryckte jag på fel knapp, så var den resan gjord. Ha ha.

-Du har haft alla styrelseposter utan ordförande och sekreterare i klubben. Vilken post har varit roligast att jobba med?

-Kassörskapet för där ser man lite resultat och får lite inblick på hur medlemmarna sköter sig (skratt).

-Vilken styrelse har fungerat bäst?

-Det var då Erik Börjesson satt som ordförande, men han åtog sig lite för mycket arbete själv. Han var väldigt lätt att samarbeta med. Han var en toppenkraft, hade alltid minne för allt. För mig framstår han som den främste vi haft. Även Gustav och Evald Börjesson har ju varit med i styrelsen. Dem var alltid engagerade för klubben. Hela dynastin Börjesson. T o m Otto var nere och kokade kaffe, men han spelade inte så bra och kom in på lite äldre dagar.

-Vad betyder en klubbs ordförande?

-Jättemycket. När vi hade lokal på Ny Tid satt vi fem stycken där och jag var yngst. Då var det frågan om klubben skulle läggas ner eller inte. Då var det just Börjesönerna som ställde upp. Det var före Erik Börjessons tid. Klubben skulle leva vidare!!

-Har du träffat någon av MSS grundare?

-Ja vid 50-årsjubiléet. Höglund var det högsta hönset där. Han var sjukhusdirektör och hade varit med och bildat klubben en gång i tiden. Bengtsson var där med, men jag känner dem inte. De var bara där vid det tillfället.

-De var inte med och spelade när du började?

-Nej. Jag spelade aldrig mot någon av dem.

-Vilket klubbarrangemang är du mest nöjd med?

-Det måste vara skol-SM 1995. Det var ju fantastiskt. Det var många som var duktiga där och gjorde sitt. Det gav ju bra resultat också.

-Hur tycker du att organisationen kan förbättras i MSS idag?

-Det kan säkerligen förbättras mycket! Först och främst skall styrelsen vara mer engagerad än var den är idag. Det är bara lite möten och sen inget mer. Man ses inte så mycket på klubbkvällarna som man tycker att det borde vara. Viktigt är också att få bättre status på klubb tävlingarna, det är lite si och så kanske. Det är för mycket luckor i spelet. För löst. Det påverkar ju andra om man inte ställer upp en kväll. Hela miljön påverkas och tyvärr är det för mycket av den varan.

-Har du något särskilt du vill säga till Majdragets läsare?

-Ja tidningen borde komma ut litet oftare, det är alltid ett önskemål. Erik Börjesson hade alltid små medlemsblad. Det sista hade han alltid en rubrik om vad som hänt på klubben. Det tror jag är värdefullt, att även de små detaljerna kommer fram. Dessutom en och annan anekdot naturligtvis.

-Om jag säger: MSS 100 år-2007, vad ser du då?

-Då ser jag mycket!

Då har vi ett stort hotell!! På toppen av detta har vi en landningsplatta för helikopter. Där står vi då och tar emot årets världsmästare med Majornas emblem på bröstet, he he he.

-Du har blivit utsedd till gammalsmurf av ungdomarna. Vad tycker du om det?

-He-he-he. Det var skoj, mest på skämt. Tack vare det har jag fått vara med på gammalsmurfnas skivfestival.

-Du är väldigt omtyckt av alla medlemmar.

-Det är roligt att höra. Hur det är, så lägger man ju en hel del tid och arbete. Jag tycker det är roligt och då blir man engagerad och hänger med.

För Göran Sernmyr- Augusti -97.

En gång junior - alltid junior!

Av Henrik Teffel

Mitt schackintresse grundlades redan i unga år då min far lärde mig spelets regler i femårsåldern. Innan jag kom till Majorna hade jag deltagit i en SIA-verksamhet i Sannaskolans lokaler, som hölls av en annan känd förening, Göteborgs SS! Cirkeln verkar nu sluten när jag är tillbaka i de första lokalerna.

Min karriär i Majornas anrika schacksällskap startade 1985 då Mikael Näslund och Kenneth Fahlström startade en trevande juniorverksamhet på Majornas fritidsgård. Vad jag kommer ihåg var Henrik Enström med redan då. En kort tid efter den starten i fritidsgården så flyttade klubben till de då nya lokalerna på Kustroddaregatan i Majorna, som tillsammans med nya ledare gjorde att klubben började att blomstra igen.

Strax efter det att vi börjat var det en träff i gamla Schackspelets hus, där vi ganska få och lämligen svaga spelare skulle möta Christer Törnqvist i ett parti. Resultatet är det enda jag kommer ihåg och det blev inte helt oväntat Christer som gick segrande ur den duellen. Senare har jag fått min revansch på Christer. Känslan av att som ung och (lovande?!) junior få stryk av de flesta, men sedan vinna mot fler och fler är en känsla som jag själv tycker är mycket roligt. Gäller även omvänt när man som ledare får stryk av sina egna juniorer första gången. Det är faktiskt roligare än man tror, det vet alla som provat på ledarrollen.

När Hans Thorén tog över rodret som ungdomsledare var det stora steget till Majornas SS pånyttfödelse som storklubb med ett flertal lovande juniorer som sedan utvecklats till mycket starka spelare.

Tillsammans med Jan Wettfors var jag och många andra juniorer (Fredrik Andersson, Johannes Lindvall, Henrik Enström, Mikael Arnelind och Bröderna Olsson med flera) på schackläger under sportloven där vi varvade schackträning och spel med idrottsliga aktiviteter. Något som jag själv gärna förespråkar.

Min egen ledarkarriär började med att Martin Bennulf och jag hade en SIA-grupp tillsammans. Det blev mycket bus med stökiga flickor som troligen var mer kära i sin ledare än intresserade av att spela schack. Efter det har det blivit många träningstimmar med olika grupper inom klubben. Ledarkarriären kulminerade med att jag stod som ansvarig för det Skol-SM som klubben arrangerade i Valhalla idrottshallar i september 1995, vilket var en av de större händelserna i klubbens sentida historia.

Det har hittills blivit exakt 100 matcher för klubben ett stort antal turneringar som spelare och ledare samt ett antal tävlingar som tävlingsledare både för klubben och förbundet. Som spelare är min största individuella framgång en tredjeplats i ungdoms-turneringen Göteborg Cup 1990.

Min karriär i Majorna är för tillfället vilande då jag p g a arbete på annan ort (Lysekil) har valt att lyfta Bohusläns schackliv till högre höjder.

Dessa rader är framfilosoferade av en före detta junior som nu inte ens kan tituleras bidragsjunior!

Grattis till de 90 åren och må det bli många fler!!

Parti nr 15

Ytterligare ett av Calles favoriter. Det är inget lagparti utan från DM Klass I 1977. Kommentarer av Kristian Eriksson.

Vit: Carl-Olof Wiman
Svart: Erland Nordström

1. Sf3 Sf6 2. d4 d5 3. e4 e6 4. Sc3 c6
5. Lg5 Sbd7 6. e3 Le7 7. Ld3 O-O
8. O-O h6

Jaha, så har vi då hamnat i en hederlig damgambit.

9. Lxf6 Sxf6 10. Se5 dxc4 11. Lxc4 Sd5
12. Db3 Ld6

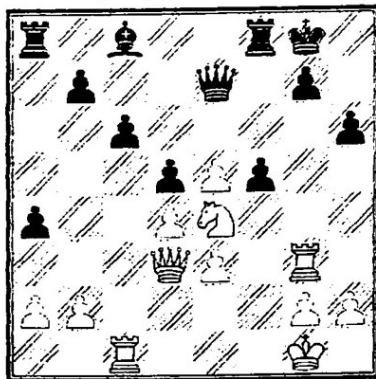
Svart spelar lite långsamt. Han har flera pjäser utvecklade. Speciellt Lc8 ser svår ut att få igång. Vit spelar framåt!

13. Se4 Lc7 14. Tac1 Dh4?! 15. f4 a5
16. Tf3 De7

Svarts utflykt med "Silvia" har bara hjälpt vit med sitt kommande angrepp. Svart spelar lite uddlöst och nu måste han backa.

17. Tg3 Lxe5 18. fxe5 a4?! 19. Dd3 f5
20. Lxd5! exd5 (Diagram)

Svarts 18. - a4 hjälpte bara vits dam till en bättre ruta närmare svarts kung. Nu får han också tillfälle för en liten kombination. På 20. - fxe4 följer givetvis Lxe4

21. Sf6+ Kf7
Kanske svart skulle offrat en kvalitet på f6.
22. Sh5 Tg8 23. De2 Le6 24. Tf1 Taf8
25. Sf4 Dd7

På 25. - g6 fanns den vackra möjligheten
26. Sxg6 Txg6 27. Dh5 Tg8
28. Txf5+!! Lxf5 29. Dxf5+ och svart
borde snart vara slut.

26. Tg6! Svart är "pantad", Te8
27. Dh5 Kf8 28. Sxe6+ Txe6
29. Dxf5+ Uppgivet 1-0

Svart förlorar minst ett torn. Bra spel från Calles sida. Han var aggressiv från start och öste sedan bara på. En fin taktik.

Majornas SS Ordföranden

1. 1907-1908 Gustav Cedergren
2. 1908-1908 Erik Pettersson
3. 1908-1908 Hilmer Svensson
4. 1908-1909 August Nilsson
5. 1909-1910 O Hilding
6. 1910-1911 K Wennerberg
7. 1911-1912 Hjalmar Johansson
8. 1912-1913 Oscar Nilsson
9. 1913-1913 Erik Olsson
10. 1913-1915 Ruben Petersén
11. 1915-1916 Karl Berntsson
12. 1916-1920 Knut Robertsson (1)
13. 1920-1921 H V Rasmusson
14. 1921-1932 Knut Robertsson (2)
15. 1932-1936 Gustav Börjesson
16. 1936-1937 Bror Lindén
17. 1937-1942 Knut Robertsson (3)
18. 1942-1946 Edvin Andersson
19. 1946-1974 Erik Börjesson !
20. 1974-1975 Tage Bengtsson
21. 1975-1984 Rune Lindqvist
22. 1984-1984 Martin Bennulf
23. 1984- Kenneth Fahlström

Parti nr 16

Jan Krüger (f 1946) var en mycket lovande junior i klubben på 60-talet. Han var även sekreterare i styrelsen i början på 70-talet. Vann snabbschacks-KM 1975/76. Sedan slutade han och dök upp lagom till KM 1997. Hjärtligt välkommen tillbaka! Här spelar han ett parti i MSS jubileums-turnering 14/11 1967, mot en Kamraterna-kille som blev Sverigemästare 1971! Kommentarer av Kristian Eriksson.

Vit: Jan Krüger

Svart: Sven-Göran Malmgren

1. b4!

En udda öppning med det ännu mera udda namnet Urangutang.

1. - e5 2. Lb2 f6 3. e4

En gambit eller som i detta fall, en apbit!

3. - Lxb4 4. Lc4 Se7 5. f4 d5 6. exd5 exf4

7. Df3 Ld6 8. Se2 Sg6 9. O-O O-O

Nu liknar det hela en märklig variant av kungsgambit.

10. d4 Lf5 11. Lb3 a5 12. a4 Te8

13. Sbc3 Dd7

Här har svart en uppsjö av drag. Sh4, Te3, Sd7, Sa6. En variant är 13. - Sh4

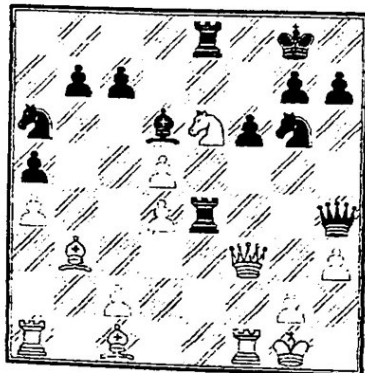
14. Dh5 g5 15. g3 Lg6

16. Dg4(Dh6, Lf8) h5 17. Dh3 Lf4 och vits dam åker.

14. Lc1 Lg4 15. Df2 Lxe2 16. Sxe2 Dg4

17. Sxf4 Te4 18. h3 Dh4 19. Se6 Sa6

20. Df3 Te8

Frågan är: Hade Sven-Göran sett Jan's nästa drag? Kanske ville han att just det draget skulle komma. I vilket fall, så blir

partiet nu mycket spännande och vit balanserar på en smal tråd.

21. Lg5!?(Kan ej tas) Dg3 22. Dxe4 Dh2+ 23. Kf2 fxe5 24. Ke2

Dags för en liten Eriksgata.

24. - Sf4+ 25. Kd2 Sxg2 26. Tf2 Lf4+

27. Kc3 Dxe3+

Många schackar blir det!

28. Kb2

En ganska häftig vandring av monarken, som nu är "hemma" på Urangutangmark. Coolt.

28. - Se3

Plötsligt ser man att vit har en massa hot, d5-bonden kan petas fram, h7-bonden kan hänga. Vit står huxflux hur bra som helst. Kanske skulle 28. - Sh4 försökts.

29. Th1

Aj, aj, aj. Slut i rutan. Partiet fortsatte:

29. - Df5 30. Dxe3! Uppgivet 1-0

Grattis!

Ett parti som rönt viss uppmärksamhet.

Parti nr 17

Visste ni att Majornas SS senaste svenska mästare heter *Lars-Åke Schneider* (f 1955)? Jo, det stämmer. Lars-Åke spelade för klubben i två säsonger 1979-81. Han blev både SM-vinnare och tog Göteborgsmästerskapet 1979. Han lämnade klubben till förmån för en annan förening, gissa vilken. Fyra Svenska mästerskap har han hittills mäktat med. Detta parti är från SM 1979 i Borås och motståndaren är inte mindre än flerfaldige Göteborgsmästaren Jan Runnby, Lundby SS.

Vit: Jan Runnby

Svart: Lars-Åke Schneider

1. e4 e5 2. Sf3 Sc6 3. d4 cxd4 4. Sxd4 Sf6 5. Sc3 d6 6. Lg5 e6 7. Dd2 a6

8. O-O-O Ld7 9. f4 b5 10. Lxf6 gxf6

11. f5 Sxd4 12. Dxd4 Lh6+ 13. Kb1 Lf4

14. Se2 Le5 15. Dd3 Db6 16. g3 Tc8

17. Lh3 Tc4 18. fxe6 fxe6 19. Sf4 Ke7

20. De2 Dc6 21. The1 Thc8 22. Te1 Lxb2

23. Sd5+ exd5 24. Lxd7 Le5 0-1

Det partiet gick i LAS! Snyggt!

INTERVJU MED RUNE LINDQVIST MSS ORDFÖRANDE 1975-84

-Vem har lärt dig att spela schack?

-Det har jag själv. Jag började bli intresserad av schack när jag var ung. Jag var så intresserad, så att när slöjdmagistern frågade vad jag ville göra i slöjden i fjärde klass, så svarade jag schackspel. Jag tillverkade ett med bönder, kungar och allting. Det blev så bra att så magistern ville ha det i en utställning. Sen såg jag det aldrig mer. Den där magistern tog det nog själv! T o m. morsan trodde det, sa hon. (skratt). Jag svarade inte på äsarna utan hyvlade och täljde till träklossar.

-Det är ingen familjemedlem som har lärt dig spela?

-Nej. Jag lärde mig själv. Jag spelade mot några bönder och vann mot dem. Då tyckte jag det var roligt och fortsatte spela. Sen jobbade jag i hamnen med Torsten Skredsvik, MSS klubbmästare på den tiden. Han tyckte jag skulle komma ner till klubben och spela. Han tjtade säkert i två år på mig. Vi satt och spelade schack på rasterna. Han var bra. Knut Karlsson var en annan duktig kille. Gustav "Masen" hette en, han var distriktsmästare någon gång. Vi satt där och spelade och så tjtade de på en att komma med. Det var så jag började.

Har du andra intressen än schack?

-Jag har sysslat med idrott som ung, men inte på toppnivå. Bara lite grann, larvat mig (skratt). Jag sprang 100 meter på 11,2 sek. Det var en mycket bra tid på den tiden, i gummiskor och på kolstubb. Sen sprang jag 1500 meter på nära fyra minuter.

-Hur länge har du varit medlem i MSS?

-Jag har varit med sen 1958. Jag har tagit med min gamla medlemsbok som man hade förr i tiden. Börjesson var ordförande då. Det står i boken att jag blev med -59, men jag var med redan -58. 1959 var jag med och vann en förgåveturnering i klubben.

-Hur var stämningen i klubben när du gick med i MSS 1958?

-Det var mycket folk på Norra Allégatan. Det fanns ingen TV på den tiden. På sommaren kom det folk en gång i veckan och löste inträde (icke medlemmar). De lade ett par kronor och fick en biljett och spelade blix.

-Vad har du jobbat med?

-Jag fick förtidspension p.g.a. att jag fick en muskelsjukdom med värk i leder mm. Det var det jag hade när jag började som ordförande här. Jag hade gått med det några år innan jag kom ner till klubben. Jag hade inte varit på klubben under en tid. Och så var jag så himla dum att jag gick ner. Klubben låg nere vid Schackspelets hus. Jag tänkte att jag skulle gå ner, jag skulle tusan i mig kämpa. Då kommer jag direkt in i nåt årsmöte! Inte kunde jag vända i dörren heller. Jag tänkte att jag inte hade med deras årsmöte att göra, men jag satte mig. Tror du inte på djävulen att den valde mig till ordförande! Jag protesterade (skratt). Erik Börjesson ville inte vara ordförande längre. Han var så tji på det. På den vägen kom jag in och blev den där medlaren.

-Vilken är största glädjeminnet eller framgången för klubben under din tid?

-Det vet jag inte direkt. Det har väl inte varit någon speciell framgång. Det har varit jämt spel över det hela. Där emot har det hänt en del tråkiga saker. Döderhultsgruppen som stals t ex.

-Vad var det som hände ?

-Vi hade den i en liten monter. (Rune visar kort på hur det såg ut). Någon hade gått in genom dörren med nyckel. Det var inga brytspår. Någon hade lagt ut villospår så att det skulle se ut som ett inbrott.

-Tror du någonsin att den kommer tillrätta?

-Nej, nej. Den är och förblir borta. Det finns inte ett spår efter den. Det är nästan som om någon eldat upp den. Det finns inte ett spår av det, inte en gubbe. Vad för en kan ha intresse av att plocka åt sig något sådant? För om det funnes, så borde det komma fram någon gång.

-Hur beskriver du din spelstil?

-Jag har ingen direkt. Jag spelar e4, det är det enda jag gör. Ha ha. Jag är inte någon försvarsspelare som lägger mig på försvar. Man skall ju vinna när man spelar schack, genom kombinationer om det går att genomföra. Det är det som är felet med schacket för min del, att jag måste absolut ha något vackert annars så kvittar det (skratt). Jag kan även försvara mig men det dröjer inte många minuter förrän jag börjar vifta och skall upp och snurra i alla fall.(skratt). Så alla sådana förutsättningar att jag skall ta det vackert och försvara mig det försvinner fort.

-Hur bra var du som bäst? Mästarklass?

-Nej jag spelade bara i klubben, klass II. Jag var på god väg när jag gjorde ett uppehåll p.g.a familjen. När jag kom tillbaka var jag spelsugen. Då blev jag ordförande och det rasade nog hela mitt schack.

-Vilken är din favoritvärldsmästare?

-Dem är bra allihopa. Undrar om inte Aljechin ligger lite före dem andra ändå. Jo, den tycker jag nog bäst om i alla fall. Tal var bra, men han var sjuk, så han kunde inte spela upp sitt spel riktigt. Komma till, blomma upp. Precis som jag (Skatt). Det märkte man ju, året efter han blev världsmästare vart han dålig och kunde inte motsvara förväntningarna. Det var inte

"han" som spelade, så han förlorade tillbaka titeln till Botvinnik. Aljechin var, om man beaktar det, arbetade fram idéer på 20-30-talet som Kasparov och dem har tagit vara på från honom. Han hade inte något liknande att hämta på. Det hade nog varit skillnad om han hade haft Kasparovs partier att gå igenom. Undrar hur bra gubben skulle varit då? Därför tror jag på Aljechin var den bästa av dem.

-Är det någon schacklitteratur som du vill rekommendera? Något som du inspirerats av?

-Den bok jag lärde mig spela schack av, var Gideon Ståhlbergs och Wigfors bok "Hur man spelar schack". Den boken var den absolut bästa. Den gav mig väldigt mycket. T. ex. det här med opposition hade jag ingen aning om. Jag lånade den på klubben tror jag. När jag väl började titta i den, så startade denna förgåveturneringen. Jag vann turneringen, blev etta! Där var inkörsporten till litteratur. Utan den hade jag nog inte blivit någonting. Jag sprang och småköpte TFS. Det fanns inte överallt, så jag fick åka ända till Korsvägen för att köpa en (skratt).

-Vad är schack för dig?

-Det är en hobby. Ingenting annat. Att förströ några timmar med en kväll och möta glada och trevliga kamrater. Det är det som är schacket.

-Vad är det bästa du fått ut av schacket?

-Det är just detta som jag säger. Kamrater, umgänge och allting runtom. Man har något att syssla med. Hade man inte schack, då satt man hemma som en potta och gjorde ingenting. Det blev inget att göra. Klart att man kan spela bridge. Det gjorde jag ett tag, men det blev så enformigt. Det blev avgörande vad jag fick för lappar i näven. Det tilltalade mig inte. Jag tittade på schack istället. Undersökte olika drag o.s.v. Jag kunde ingen teori, ville bort från det där. Det var skoj och leka. Men det är många som inte uppfattar det så. Ibland gör man feldrag, jag gör det med vilje ibland för att få lite roligare spel eller spänning.

-Var det bra kamratskap när du började i klubben -58? Hur är det om du jämför med hur det är idag?

-Skillnaden är den, att de gubbar som spelade på den tiden, de spelade enbart schack. De hade inget annat för sig. I dagens läge har de så oerhört mycket för sig så de har ingen tid att göra någonting. Det blir bara att sitta hemma och titta på datorer, dataspel och TV. Det är mycket sällan man får ner några gubbar hit till klubben. Det är bara jag och Klaus som kommer i princip på en vanlig klubbkväll, om det inte är KM eller något sådant. Det är oerhörd skillnad.

-Är det ett skeende i samhället som gjort det så, eller är det orsaker i själva klubbverksamheten?

-Klubbverksamheten har inget att göra med det. Det är individen som sitter hemma med sin TV-apparat. Sen är det en annan sak att ungdomen nu har större möjlighet att idka sport, man ser t.ex. det här med knattelag och sådant. Det fanns inte förr. Det var inte påtänkt en gång. Det är så många sådana här saker som engagerar och konkurrerar.

-Kom ni inte igång med juniorverksamhet i slutet på din ordförandeperiod, när Fahlström kom till klubben?

-Vi kämpade med ungdomen och försökte. Men av de som vi fick in i klubblokalen på Schackspelets hus, stannade två av tio, resten försvann till Manhem. Dom hade större ungdomsverksamhet. Även Kamraterna tappade mark.

-Vad tyckte du om att flytta till Kustroddaregatan?

-Vi hade kämpat i många år för att skaffa en lokal. Försökt på alla de sätt innan. Schackspelets hus var rena döden för vår schackverksamhet. Bekvämt men inte bra. Vi blev sittande där, några stofiler. Man kunde inte plocka till sig ungdomen, för de sprang en trappa upp till Manhem. Det visade sig när vi väl kom till Kustroddaregatan, att vi fick större verksamhet.

Vi kunde dra åt oss fler ungdomar i ett område och få större ungdomsverksamhet. Det gick inte att locka ner ungdomarna till oss i schackspelets hus. Utan ungdom lever inte schacket, om man skall ha en fortsatt klubbverksamhet!

-Vad tycker du om Sannaskolans lokal?

-Lokalen är i sig själv bra, men jag gillar inte ekot. Den är lite för opersonlig på något sätt. Jag är inte riktigt nöjd, då var den trevligare på Kustroddaregatan.

-Är det Sannaskolans lokal som gör att verksamheten minskar?

-Vet om det kan ha med reklam att göra. Jag tycker man blir väldigt dåligt informerad om vad som händer och har hänt i klubben. T. ex. om det finns tävlingar någonstans. Västhisken har jag ingen aning om att de har spelat i år. Det är dåligt med inre information i klubben. Skicka ut mer medlemsblad så fort det är någonting. Jag saknar det mycket, man får aldrig någonting hem i brevlådan från klubben. Majdraget och klubbtidningen har inte med själva verksamheten att göra. Det skall komma informationsblad om vad som kommer att hända, kom ner och titta eller vad som helst. Ha lite verksamhet på de vanliga spelkvällarna när det inte är KM och sådant. T.ex. detta med datorschack här om sistens var jättebra, det kom ju folk. Man skall inte ringa folk utan skicka utskick, tror jag. Spelare som står utanför laget blir utan information för att det är ingen som ringer.

-Du får spelprogram varje höst och vår.....

-Det vet jag själv sen jag satt ordförande, att det hjälper inte att bara skicka ett meddelande i början på hösten, utan när saker väl är aktuella får man skicka ett till. Medlemmarna kan ha tappat bort den tidigare informationen. När jag var ordförande låg jag på hela tiden. Var på varje gubbe att nu kan du komma o s v.

-Var det din käpphäst, att prata och tjata på medlemmarna?

-Schackspelare är tröga vad det gäller klubbverksamhet. Där finns det inget slöare eller tråkigare folk än schackspelare. Vad det gäller fotboll kan man alltid engagera dem lite grand. Det är större intresse vid deras lagmatcher. Man behöver inte springa och jaga dem. Här får man jaga gubbarna! Hur många gubbar har inte jag sprungit och jagat, bara för att få ihop folk t ex till kvadraten.

-Var du lagledare samtidigt som du var ordförande?

-Det blev för det mesta att jag fick ta allting. Jag skickade även på gubbarna olika uppgifter. Jag såg till t.ex. till att den som var kassör jobbade med kassörskapet. Sekreteraren Lars-Håkan fick skriva, jag var på ungdomsledaren Vainikainen hela tiden o.s.v.. Det har varit så hela vägen. Den ende som jag inte jagade var Klaus Radke, för han var vice ordförande(skratt).

-Hade du någon målsättning när du tillsattes som ordförande?

-Min målsättning var att aldrig ta det och jag skulle sluta ögonblickligen (skratt).

-Är du nöjd med dina insatser som ordförande?

-Både ja och nej. Jag tyckte väl ändå att jag fick det till att flyta rätt så bra. Det var mycket kämpigt. Vi låg på ett tag och snackade om att slå oss ihop med GSS i våningen in under. Men så tänkte jag, att det är väl själve den, att jag vill gå ihop med dem. *Vi är Majorna och vi skall kämpa vidare.* Vi hade dåligt med medlemmar. Det var då vi kom igång med kvadraten och detta, istället för sammanslagning. GSS hade redan slagits ihop med Poseidon. Jag hade ingen lust att slå ihop mig med dem. Där höll Majornaskutan på att sjunka. Hade inte jag lagt ner den kraften så undrar jag om MSS hade hängt vidare. Då hade vi nog fått säga adjö.

-Hur kom det sig att du slutade som ordförande efter tio år?

-Jag hade bränt ut mig, tänt ljuset i båda ändar. Det brann ihop och det fanns inget kvar i mitten. Jag var slut helt enkelt. Inga nya grejer, inget friskt att komma med eller någonting.

-Är det någon speciell medlem som du vill framhålla?

-Det är Klaus Radke. Jag, Klaus och även Calle Wiman. Vi har hängt ihop i alla år och har spelat jämt, jämt i alla år sen -58 till idag. Varje vecka, alltid närvarande. Vi har spelat och fått ihop gubbar. I dagens läge är det bara att spela lite blix och ha skoj. Calle har jobbat mycket å styrelsens vägnar och detta med att städa lokalen. Det har alltid varit så att det är en gubbe som skall göra allt. Jag skulle till och med ta över och städa lokalen ett tag, ingen annan engagerade sig.

-Vad ser du framför dig , när jag säger MSS 100 år?

-Det kommer vi att uppfylla utan vidare. Det är tio år till. MSS kommer att hänga kvar, men det vill till att sätta lite fart på det hela. Det är lite slött just nu. Det är något som inte stämmer. Vi har Hans Thorén som jobbar som den. Men det stampar som om vi inte kommer någonstans.

-Det är kanske för få människor som bryr sig?

-Vi har en hel styrelse som är engagerad, men de engagerar inget utåt. Eller?
Det kommer inte vidare vad man kokar ihop och då får inte medlemmen något engagemang själv. Jag tror MSS hänger med, men det kan komma att bli samma kris som vi var inne i på 70-talet. Sen måste vi fixa lokalen och få bort ekot. Annars kan det bli vår död i alla fall. Jag tror inte vi är kvar i denna lokal när vi fyller 100 år.

-Vad ger du en ung person för råd om de vill jobba i en förenings styrelse?

-Det är svårt, för det är fortfarande individen själv det hänger på, hur han är. Det hjälper inte hur mycket råd man ger en människa, om det inte fungerar för övrigt. Det hänger på hur han/hon kan prata med folk. Hur olika människor känner sig att bli bemötta. Det är väl det som är grunden. Hur tyckte du själv det var när du började 1983?

-Man kände sig välkommen.

-Ja, det är detta som det gäller. Att få folk att känna sig välkomna.

För Göran Sernmyr i Augusti-97

VEM TUSAN ÄR ALLAN ?

Av Göran Sernmyr

Alla som känner till klubbens tävlingsverksamhet, har med all säkerhet stött på "Allans blix" någon gång. Vem är då Allan? När jag frågat mig omkring, har jag fått många skiftande svar. En del trodde att tävlingen är uppkallad av den gamle Sverigemästaren Allan Nilsson som tillhörde MSS i mitten på 1910-talet. Andra påstod att det kom från uttrycket, "att spela Allan", som var vanligt på 70-talet. Till slut fick jag en ledtråd efter att ha pratat med Rune Lindqvist. Han tyckte jag skulle ringa upp en viss herr Bergström. Sagt och gjort, jag knappade in nummret på telefonen och väntade med spänd förväntan:

- Ja det är Allan.
- Hej, jag ringer för att reda ut vem Allan är.
- Jaha du, det är jag som är Allan.
- Den riktige Allan?
- Ja, jag spelar aldrig Allan, det är jag som är originalet.

Efter denna lite egendomliga konversation kom jag till slut fram till själva kärnfrågan. Nämligen. Ja ni vet. Det visade sig att det var *Allan Bergström* (KM 1975) som hade fått ge namn åt tävlingen. Han berättade bredvilligt om bakgrunden till det hela:

-Det var i mitten av 70-talet på Schackspelets hus och klubben levde en tynande tillvaro. Det var dåligt med den interna tävlingsverksamheten. Folk satt mest och harvade blix och kontinuiteten på medlemsbesöken var minst sagt dålig. Jag och Rune satt och funderade och diskuterade om vad som kunde göras. Efter mycket om och men fick vi en riktig snilleblix! Varför inte införa en återkommande tävling en gång i månaden där alla kunde spela på någorlunda lika villkor. Exempelvis en handikappturnering i blix? Varför inte ha deltävlingar som sträcker sig över året och kora vinnaren efter att lägga ihop deltävlings-resultaten i slutet på säsongen? Det skulle vara många fördelar med det. Jämnare vinstchanser och ökad spänning om blixpartierna betydde något. En förbättrad kontinuitet etc.

Allan ordnade prispokaler i och med att han jobbade på ett företag som tillhandahöll sådana.

Första deltävlingen startade på våren 1976. Det blev succé, tävlingen har blivit ett begrepp och resten är historia.

-Jag kan inte säga annat än att jag är stolt, avslutar Allan med rätta.

Segrarna i Allans Blix

1975/76	Thomas Vainikainen	1986/87	Thomas Vainikainen
76/77	?	87/88	Kenneth Fahlström
77/78	Göran Karlsson	88/89	Bengt Andersson
78/79	Rune Lindqvist	89/90	Bengt Andersson
79/80	Terje Torgheim	90/91	Christer Thörnqvist
80/81	Terje Torgheim	91/92	Leif Ström
81/82	Robert Danielsson	92/93	Björn Sandberg
82/83	Thomas Vainikainen	93/94	?
83/84	Kenneth Fahlström	94/95	Leif Ström
84/85	Christer Törnqvist	95/96	Per Olsson
85/86	Thomas Vainikainen	96/97	Leif Ström

Parti nr 18

Och nu ett parti med vår käre ordförande *Kenneth Fahlstrom* (f1953). Kenneth inträdde i MSS 1980 och tog snabbt kommandot både på och utanför brädet. Valdes till ordförande 1984, blev klubbmästare 1983/84 och passade även på att vinna blyxt-KM, Snabbschacks-KM och Allans blyxt under samma säsong! Därefter har det inte blivit så mycket spelande i klubbturneringarna. Desto mer i lagsammanhang där Kenneth ligger klar tvåa i maratontabellen. Här är hans favoritparti! Kommentarer av honom själv:
-Partiet spelades i det sammandrag i Skara där Majorna fick lämna div.I, i mars 1995. Matchen mot Västerås ÖSK slutade 4-4. En halv poäng till och vi hade varit kvar.

Vit: Peter Sunehag

Svart: Kenneth Fahlstrom

1. d4 d5 2. e4

En öppning som är avsedd för att, förutom skapa skarpt spel, överraska svart. Det är Christer Thörnqvists favoritöppning och en och annan lördagskväll har den varit uppe på dagordningen. Jag kände mig inte överraskad.

2. - dxe4 3. Sc3 c6

Vill man gå över i Caro-Kann, bör detta vara rätt dragföljd. Det är inte helt säkert att vit har Sc3-varianten i sin normala öppningsrepertoar.

4. f3

Redan ett litet fel. Vill man stanna i Blackmar-Diemer går detta utmärkt med 4.Lc4 Sf6 5. f3 med komplicerat spel.

4. - e5

Det gick att se på motståndaren, vem som hade blivit överrumplad i öppningen.

5. Le3 Lb4 6. Lc4 Lf5 7. Dd2 Sbd7

8. a3 Da5

Svart håller sin merbonde utan att ge vit några större angreppschanser.

9. Sge2 Sgf6 10. Sg3 Lxc3+ 11. bxc3 Lg6

12. O-O O-O 13. f4

Öppningen är klar och vit tar ny sats.

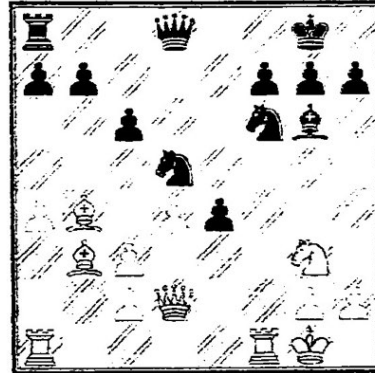
13. - Sb6 14. Lb3 exf4 15. Lxf4 Sb6-d5

Svart parerar vits manöver Lf4-d6-b4, men vad bryr sig vit om det.

16. Ld6 Tfe8 17. Lb4 Dd8

Nu hotar svart vinna pjäs med 18. - a5

19. Lc5 b6. 18. a4

Efter 18. c4 vinner 18. - e3 19. De1 (inte 19. Dd1? För 19. - Sxb4 20. axb4 e2

21. Sxe2 Lh5 22. Tf2 Lxe2 23. Txe2 Txe2

24. Dxe2 Dxd4+ med tornvinst) 19. - Sxb4

20. axb4 Dxd4 med två svarta merbönder.

18. - e3 19. De1

Efter 19. Dd1 kommer 19. - e2

20. Sxe2 Se3.

19. - Sxb4 20. cxb4 Dxd4 21. Tad1 Dh4

Svart har inte bara två merbönder, utan står också mycket aggressivt med pjäserna.

22. Sf5 Dh5 23. Sg3 Dg5

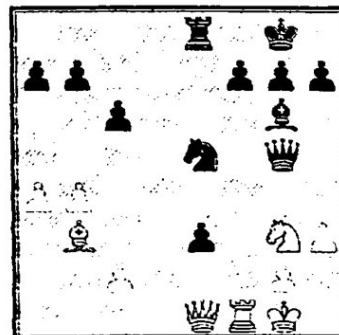
24. De2 Tad8

Med två merbönder svart dambyte, men tornet på a8 kan man lugnt byta bort mot vits utvecklade.

25. Txd8 Txd8 26. Tf3 Te8 27. De1

Vit har inte mycket att göra. Får mest gå fram och åter och invänta slutet.

27. - Sg4 28. h3 Se5 29. Tf1

Ett vackert slut fanns efter 29. Txe3 Sf3-
30. Kf2 Txe3 (Obs.! Inte 30 - Sxe1 för
31. Te8 -) 31. Dxe3 Dxe3- 32. Kxe3 Se1
33. e3 Sxg2- 34. Kf3 Se1- 35. Ke2 Sc2
och svarts springare når friheten via a3 och
c4 medhjälp av b7-b5.

29. - h5 30. h4 Dxb4 31. Dxf3 Te7

Ett starkt drag som inte bara skyddar f7
utan och ställer tornet på en ruta där det är
garderat av damen och ej kan slås med
schack.

32. Sf5

Nu kommer slutet.

32. - Lxf5 33. Txf5 Sf3+ 34. Dxf3 Te1+
35. Df1 Dd4+

Finesser även i slutet. Draget garderar h5-
bonden.

36. Kh2 Txf1 37. Txf1 Dxb4

38. Lxf7+ Kh7 39. Lb3

Garderingen fungerar. Det gick inte att slå
på h5 för 39. - Dh4+.

39. - c5 40. g3 c4 41. Uppgivet 0-1.

Vit gav upp. På 41. Tf4 fanns svaret

41. - Dd2+ med pjäsvinst och efter

41. La2 Dxa4 42. Lb1 c3 är vit totalt
uppbunden.

Parti nr 19

När klubben hade flyttat till Kustroddare-
gatan 85/86 nyintroducerades vårmäster-
skapet, även kallat "VM" för att syfta på
en titel med större dignitet. Tävlningen är en
typ av handicapturering där poäng-
beräkningssystemet gynnar de lägre rankade
spelarna. Vid brädet är det dock samma
villkor för båda: Två timmar per spelare
och parti. Detta år gick jag,

Göran Sernmyr (f1953) och vann turne-
ringen och fick dessutom det nyinstiftade
priset "Årets överraskning". Nu ställdes
jag inför en motståndare som hade nästan
600 rankingpoäng mer än jag. Det kunde
väl inte sluta mer än på ett sätt?

Vit: Kenneth Fahlström

Svart: Göran Sernmyr

1. d4 Sf6 2. c4 e6 3. Sc3 d5 4. Lg5 Le7

5. e3 Sbd7 6. Sf3 e5 7. exd5 Sxd5

8. Lxc7 Dxe7 9. Sxd5 exd5 10. dxc5 Dxc5
Vit har fått det han ville. Nämligen en
svart isolani som angreppsmål och kontroll
över d4, där man kan få in en stark
springare.

11. Te1 Da5+ 12. Dd2 Dxd2

13. Kxd2 O-O 14. Lb5 Sf6 15. Sd4 a6

16. Ld3 Td8 17. Te7 Se8 18. Te5 Sf6

19. The1 Ld7 20. Te7 Le8

21. Te7

Vit som är i klar fördel börjar tappa tråden

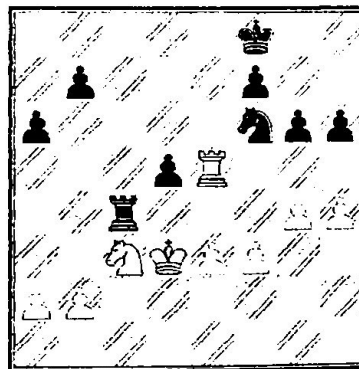
21. -Ld7 22. f3 Kf8 23. Te5 Te8

24. Txe8 Txe8 25. Lf5 Td8

26. Lxd7 Txd7 27. Kd3 g6 28. Se2Te7

29. Sc3 Te7 30. Kd4 Te7 31. g4 h6

32. h4 Te4+ 33. Kd3

33. - Sxg4!? (Banzai!!!) 34. fxc4 Txc4

35. Txd5 Txb4 36. Td7(1,49) Tb4(1,55)

37. b3 h5 38. Td4 Txd4 39. exd4 h4

40. Ke3 g5 41. Kf3(1,54) f5(1,57) 42. Se2

Ke7 43. Kg2 Kd6 44. Kh3 Kd5 45. Sc3+

Kxd4 46. Sa4 Ke3 47. Sc5 Kf3 Sxb7

Sista dragen var en villervalla i tidsnöd...
½-½! "En får tacke".

"VM-mästarna", Värmästerskapet MSS

1985/86 Göran Sernmyr

1986/87 Roy Johansson

1987/88 Thomas Tornfelt

1988/89 Fredrik Andersson

1989/90 Jesper Abrahamsson

1990/91 Anders Ekvall

1991/92 ?

1992/93 Bengt Andersson

1993/94 ?

1994/95 Lars Olsson

1995/96 Rolf Pettersson

1996/97 Jan Verendel